

وارسی استرس حسابرس

جواد سالاری اسکری

دانشجوی دکتری حسابداری، واحد سیرجان، دانشگاه آزاد اسلامی، سیرجان، ایران. (نویسنده مسئول).

Salarijavad65@yahoo.com

دکتر حسین شفیعی بافتی

استادیار گروه حسابداری، واحد سیرجان، دانشگاه آزاد اسلامی، سیرجان، ایران.

hossein.shafii@gmail.com

چکیده

استرس و فرسودگی شغلی از جمله خطرهای شغلی است که در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته است. از این رو، پژوهش حاضر طبق نظریه های رفتار سازمانی با افزایش استرس نقش کارکنان، تمایل به ترک خدمت آنان افزایش و رضایت شغلی آنان کاهش می یابد. پژوهش جاری نیز با بررسی مفهوم و مولفه های مرتبط با استرس شغلی، موقعیت استرس‌زای کار حسابرس، عوامل ایجاد استرس، پیامدهای استرس شغلی و راهکارهای درمان استرس در محیط کار سعی دارد دیدگاه تازه‌ای در ادبیات حسابرسی کشور بگشاید و راه را برای حفظ حسابرسان در مؤسسات و افزایش رضایت شغلی آنان هموارتر سازد.

واژگان کلیدی: استرس شغلی، حرفه حسابرسی، فرسودگی شغلی.

مقدمه

سلیه را می‌توان نخستین کسی دانست که در سال ۱۹۵۶ میلادی فشار روانی (استرس) را به عنوان مفهوم تازه ای شرح داد. وی فشار روانی را پاسخی می‌داند که بدن در برابر خواسته‌هایی نشان می‌دهد که بر آن وارد می‌شود. این پاسخ از نظر سلیه پاسخی غیر اختصاصی است. به این معنی که عامل فشار را هرچه باشد (بیرونی و یا درونی) و فرد در معرض فشار روانی نیز هر که باشد، بدن انسان در واکنشی که نشان می‌دهد، همواره از الگوی عام و یکسانی پیروی می‌کند (خواجه پور، ۱۳۹۷). در تعریفی دیگر، فرهنگ آکسفورد از استرس با عنوان فشار روانی یاد می‌کند. طبق این تعریف، فشار روانی چیزی است که از خارج بر فرد تحمیل می‌شود و ناراحتی‌های جسمانی و روانی را در پی دارد. وقتی مسائل وارده بر سازمانی فراتر از قدرت مقابله ای و انطباقی ارگانیزم افراد آن باشد، در آن حالت فرد دچار فشار روانی و تنش خواهد شد اما آنچه حائز اهمیت است آن است که استرس شغلی به دلیل این که در رابطه با سازمان است با استرس متفاوت است (پارکر و دکوتیس^۱، ۱۹۸۳). موسسه ملی و امنیت و سلامت شغلی، استرس شغلی را ناشی از مشکلات فراوان موجود در محیط کار، تغییرات مداوم خارج از کنترل، جابه جایی مداوم، اضافه کار، ساعت کار زیاد و بی نظمی ساعت کار می‌داند (ادواردز و همکاران^۲، ۲۰۰۰). کاظمی و همکاران نیز استرس شغلی را به عنوان تغییری در وضعیت فیزیکی یا ذهنی

¹ Parker & Decotiis

² Edwards et al